

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

"Виконано при підтримці Фонду Ч. С. Мотта та „Єднання” в рамках програми „Загальні цілі”"

ДРУГ, ДО ПЕРШОГО МІЛІЦІОНЕРА?

ДИСКУСУЄМО
З ДОПISУВАЧЕМ

Ця поговорка є радянських часів, але вона, на нашу думку, підходить до тих розчарованих революціонерів, хто не здатний бачити різницю між похороном і великим кроком до свята перемоги добра над злом. Проте, оскільки автор листа звертаючись до нас, пише: "Прошу надрукувати! Слабо?" – спочатку публікуємо його статтю (без змін) про річницю "Помаранчевої революції".

Як активний учасник „Помаранчевої революції”, я не чекав швидких змін в економічному житті країни. Архіважливим для мене було зовсім інше. Бідний Віктор Андрійович! Схоже, він так і не зрозумів, що для переважаючої більшості тих, хто стояв на майдані, духовні і моральні цінності залишаються набагато вищими за політичні! Для нас було достатньо однієї брехні Зварича і реакції на неї Президента, аби розчаруватися в ньому самому; для нас вистачило пари ковзанів Тимошенко, аби „плонувти” в бік усієї „команди”; нам вистачило пляшки шампанського „Цесаревича”, щоб розтоптати власні шапки посеред дороги”. Згодом, мені вже було зовсім неважливо, за що зняли „уряд народної довіри”, чи навіть був підписаний „меморандум примирення”. Мені, та десяткам тисяч таких як я, було достатньо одного – факту аморальності цих дій з боку влади, тієї влади, яка будучи опозицією судомно апелювала до народної справедливості, демонструючи при цьому рішучість і принципиовість.

Так сталося. Ми знову помилились. Очікуючи дива, ми зовсім забули – хто його нам пропонує; крокуючи в „помаранчевих окулярах”, ми не розгледіли – які руки нам його подають; очистившись самі, ми сподівалися, що те – саме зробить за нами наша влада. На жаль саме за змістом, вона залишилася старою. Більш того! Цей зміст ніколи не мінявся; він був і залишається протягом останніх 88 ми років невід’ємною її складовою – брудною, огидною, гріховною...

Вважаю, що в цей день в Україні повинні були б пройти символічні траурні мітинги учасників минулорічних подій, в знак протесту проти зради новою владою моральних і духовних цінностей майдану. Бо саме свою честь і гідність похоронила ця влада в першу чергу; саме

віру в справедливість, надію на самоочищення Держави вбила вона в людях, відштовхнула власних прихильників ганьбою, звела нанівець зусилля мільйонів... Річниця „Помаранчевої революції”, це – черговий похорон наших ілюзій, це похорон надій, які здається ще вчора були такими реальними.

Ігор Піголь, м. Славута
Від редакції:

Дописувач Ігор Піголь давно і добре знайомий нам. Поважаємо ми його вельми, тому приклали зусиль, аби не скривдити публікацією його думку, хоч вона нам не видається слушною. Так сталося, що ми отримали лист від пана Ігоря 19 листопада, а 18 листопада поновили прокурора Піскуна. Отже у нас запитання до пана Піголя і його однодумців. Скажіть, якби не було революції, ідеали якої Ви вже називаєте ілюзією, чи зміг би суд будь-якого району судити не так, як хотілося Януковичу чи Кучмі? Оце й вся Ваша „ілюзія”. Проте, гляньте, чи іншою стала газета „Вісник малозахисених”? – Як бачите, Ні! І згадайте, що до революції її позивали п’ять високопосадовців на суму більш як 320 000 гривень, незаконно арештували майно і таке інше, а після революції, її (відкрито) ніхто від влади не позиває. До революції, для громадян, що мітингують під виконкомом, викликали мера було неможливо, а сьогодні, – він не лише виходить, а й сам іноді проситься встати в шеренгу з народом.

Те, що вродив Бог Помаранчевою революцією і щирою участю таких як Ви, котрі прагнули покращення життя – приречене жити і перемагати, але як швидко, то це вже залежить від нас з Вами.

Хіба Вам, пане Ігоре, не відомі заяви, а швидше – погрози, пані Юлії не голосувати у Верховній Раді по важливих питаннях для України? І хіба не відомо, що

Вона так і здійснила, і фракція БЮТ не голосувала після її заяв? То, якби не меморандум Ющенка з Януковичем, чи були б прийняті ті рішення? А, якщо ні? Чи був би сьогодні Ющенко Президентом? А, якщо ні, (врешті-решт – хіба в Ющенку справа) то – хто? Навіть „недалеким” політикам було очевидним, що готувався імпічмент Президенту Ющенку, і, можливо, хтось гадає, що тоді до влади прийшла би пані Тимошенко? Але ж Вам відомий її недостатній для цього рейтинг. І видно, хто керує в багатьох її низинних осередках, що, у більшості з них, бракує авторитету серед населення. І, що твердий у вірі народ, від Ющенка не відвернувся (ще кращого не бачить). Тобто, є очевидним, що скориставшись їхнім протистоянням прийшов би до влади третій – Янукович. Чи було б це те, за що Ви воювали?

Сказавши: „очистившись самі” про тих, хто крокував на Майдані з Ющенком, Ви робите висновок, що ті, хто там був, стали іншій. Так! Але це на Майдані, а вдома – жоден не зрікся того, чим займався, і не пішов за Ющенком та за ідеалами революції, як обіцяв! Не викрив у себе в місті, в селі на майдані нечестивців, злочинців і вони й сьогодні правлять. А Ви, „майданці”, розбрелися, хто куди, по різних партіях – кожен при своїх інтересах. З чого Ви взяли пане Ігорю, що влада зміниться, лише, тому що Ви цього очікували? А противник не спить. То скажіть будь-ласка, чи ж справедливо було б, шановний Ігорю, не підписати меморандум примирення і вже забути, що була революція? Чи, може, Ви бачили інший вихід? Ваша гордість за Вашу честь – Помаранча, дійсно вища за Ющенкову, бо він зумів стати на горло своєму „Я” і піти на примирення заради ідей Майдану, а Ви цього не можете. Звичайно, бути героєм, учасником переможної революції при-

ємніше, ніж тим, хто закриває очі на те, що його травили, що його зраджували, що дехто (його побратими) просто не розуміли, і – зло перемагає добром. Тобто не амбіціями, якби то робив Кучма, чи Янукович, чи Шуфрич, чи Медведчук, а законно через суди (такі, якими вони ще є, бо й їх треба змінити, але ж знову ж – законним шляхом)! Не кожному під силу свідомо дозволити багатьом на себе плонувти, як Христос терпіти приниження. Але ж, хіба від того, що Ющенко принизив себе (а відтак і Вас) підписуючи меморандум з Януковичем, чи не виграє в цілому справа революції за соборності України, за ідеї Майдану?

Очевидно, оточення Ваше має сильне червоне-радянське забарвлення, і ця червона фарба впливає на прозорливість Ваших очей.

Чому Ви бачите рішучість і принципиовість Ющенка на Майдані, а у цій події (підписання меморандуму) – зраду?

Каже Бог судить їх по плодах їхніх. Команда, в якій Ви були, очолювана Ющенком – перемогла на Майдані. Команда після Майдану, туди (на Майдан найвищої влади і на місцеві Майдани) пропустила (через те, що ми з Вами бездіяли) деякого з холодів і поспіах, Вони й зраджують революцію.

Біда Майдану (а від цього і Ющенка), що він – Майдан, роз’їхавшись, майже зник. Треба ж було вигулькнути з більшою силою (до команди повинні були долучитися і обмануті з протилежних команд) і забурлити у кожному населенні пункті. Не хвалитися перемогою, а поширити її всім миром далі. Ви ж поклали усе на Ющенка. Чи не забагато? Тож, впрягаймося, доробимо революцію, і поки ми з Вами є, – її не поховати!

БАНДА Є – УПРАВИ НЕМАЄ?

З червня місяця в місті Нетішин Хмельницької області йде (мабуть вже можна сказати - йшла) війна за БАТ УБ ХАЕС. Після третього силового нападу (16.11.05р.) 18 листопада на прес-конференції керівником УБ ХАЕС Шевцовим І.М. і в прес-релізі УБ ХАЕС, організаторів і виконавців

цієї війни названо бандою. Чи це так – судить самі. Приводимо дещо з почутого і не спростованого. Наприклад (як сказано на конференції) – найняті (зважає, що не акціонери, а) бритоголові наркомани, алкоголіки і молодики легкої поведінки лякають і б’ють сокирою, молотком, вогнегасником, битами і кулаками усіх підряд в т.ч. і начальника міліції м. Нетішин. 14 осіб потрапили в лікарню (дехто на довго), кров пролита, вікна побиті, меблі, які були барикадою, зіпсовані. Підтримали дії нападників: депутати Верховної Ради України Доманський А.І. та Лукашук О.Г.; суди: – Соломенський районний міста Києва, Київський районний міста Одеси;

Рівненський районний суд; прокуратура Хмельницької області; Славутські МВ УБОЗ та прокуратура; найнята УБ ХАЕС охорона; виконавча служба Нетішинського відділу юстиції; Хмельницьке обласне управління статистики. Голова Хмельницької ОДА Гладунок Іван Васильович, розпорядженням, на вимогу секретаря РНБО

Кінаха А.К. створити комісію з правоохоронних органів, щоб виявити порушення зкупки акцій та встановлення винних, створив таку комісію, але не щоб виявити порушення зкупки акцій, а активізував дію слідчо-оперативної групи, що вже діяла за вказівками згаданих суддів і депутатів, і залучив ще додатково КРУ для перевірки БАТ УБ ХАЕС.

Не дивлячись на те, що УБ ХАЕС заявляє (і, що затримані учасники бандинського нападу на БАТ УБ ХАЕС не заперечують), що вони діяли під керівництвом нового претендента на посаду голови правління М.Я.Бірюкова, правоохоронці не порушують проти нього карну справу.

Відома сьогодні (проявилася у другому бюлетні, який розповсюджували люди М.Бірюкова) і позиція голови Верховної Ради України пана Литвина, – що він сприяє цьому свавіллю.

Цікаво, яким буде остаточне рішення секретаря РНБО Кінаха А.К.? Адже ж він вимагав від голови Хмельницької ОДА виявити порушення навколо зкупки акцій, але замість цього І.В.Гладунок 16.11.2005 (після ранкового нападу бойовиків) зібрав для зустрічі о 16 годині в Хмельницькому (за 150 кілометрів від Нетішина, де вже пролилася кров), Бірюкова М. і Шевцова І., щоб залакати останнього: „Як не домовишся з Бірюковим, то НАЕК розірве з тобою угоду”. Чи допоможе пан Кінах, безхребетним перед паном Гладуном, органам Хмельниччини зайняти принципову та законну позицію у припиненні цієї колотнечі, щоб люди побачили, що в державі править закон, а не корумпована і мафіозна влада? – Покаже час. Це запитання цікаве малозахисеним, відтак ми його адресуємо секретарю

РНБО А.К. Кінаху. Відповідь на це запитання набирає все більшої ваги, бо 25 листопада на Загальних зборах акціонерів УБ ХАЕС Шевцов І.М. „чомусь” вже пошкодував, що виставляв для ЗМІ, причетною до події нападу ОДА. Казав, що він не врахував, що ЗМІ можуть його протиставити ОДА, а він цього не хоче. В цім вбачається, що погроза І.В.Гладуника розривом угоди з НАЕК на вивчення роботи на добудові блоку №3, - таки спрацювала. Ігор Михайлович (чи не з переляку) на зборах заявив: „ми віддамо свої акції

НАЕК”. Чимало, з присутніх в залі, цьому аплодували. Невідомо чи аплодували ті, хто усвідомлює, що це таке – віддати акції тому, від кого треба мати замовлення роботи?

Отже, якби там не було в майбутньому, то сьогодні, хоч пан Голод і заявляв (за словами І. Шевцова) „ми зкупили сотні підприємств і тут купимо” – не вийшло. Не могло вийти.

продовження на 3 стор.

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А Дмитрик Л.А Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в січневому номері Вісника Малозахищених №1(34) 2005р.

У РАБСТВІ І ГОЛОДІ

Козак Розалія Францівна народилася 1926 року в с. Проскурівка Ярмолинського району. Пережила голод 33-го, а в 16 років потрапила у фашистське рабство. У 45-му, нарешті, прийшла воля...

— Добралася я із тієї Німеччини додому, а тут ще більше горе. Тато сидить на стільчику німечний. Сестри Валя і Кароля, 5 і 6 років, стоять в куточку мовчки. Одна Міля, їй уже 15 минуло, порається по хаті. Мати тримається: радіє, що я повернулася. Але я бачу сумні, зболені мамині очі. І сльози: кап, кап... Додався ще один рот в збідовану сім'ю. Невдовзі я вже обміряла колгоспні поля, заробляючи трудодні на прожиття. Боса, з порепаними п'ятами, із яких текла кров, в одному платті трудилася обліковцем у тракторній бригаді.

Війна закінчилась, і додому повернувся фронтовик — брат Петро, ще й з невісткою. Раділи недовго, добавилося ще два роти, які хочуть їсти. Невістку, яка була кацапкою і нічого не вміла робити, батьки відправили на Росію. Петро не знайшов у Проскурівці застосування своїй дужій силі, побачивши злидні, в яких проживала сім'я, вирішив поїхати на заробітки. Невдовзі провели його на поїзд. Вісточка прийшла з Тернопільщини. Женився на полячці з двома синами, власниці млина. Мати по-

легшено зітхнула і промовила: «Хай хоч він буде ситий».

Батько Франко від голоду і злиднів зовсім охляв. Щоб зменшити кількість годинних ротів в сім'ї, вирішив провідати сина і перед смертю хоч вареників поїсти. Отож подався на чужину шастя шукати.

Влаштувався працювати на млині, де син вже господарював, але радість була недовгою. Батько помер, і поховали його там, на заході.

Я продовжувала годувати всю сім'ю з п'яти чоловік. Хоч була корова, що по літрі в день давала молока, та всі хотіли хліба, а його не було.

Пригадую, як сестра Міля плакала, коли я прийшла з роботи. Вона пішла збирати лободу у колгоспне гноєсховище на ферму і звідти її старші жінки вигнали, не дали назбирати.

— Тому я борщу не наварила. І як ти, сестро, маєш йти завтра на роботу голодною? — витираючи сльози, запитувала мене Міля.

Сестри почали пухнути з голоду і лежали. Але невдовзі стало дозрівати жито, посіяне у вогруді. Мати жала ко-

лоски і пекла паляниці. І коли я приходила втомлена з роботи, то в хаті стояв запах хліба. Це мати ховала на саму верхню полицю для мене паляницю, якою я вечеряла, а частину ще залишала на сніданок.

А тут під осінь в лісі гриби появились. Нашу сім'ю Бог милував, варили і їли, нічого не було з нами.

А в сусідських сім'ях їли гриби недоварені. Пригадую, як Микита Наум бігав і кричав: «Губ, Губ...», а сусідку, Мудрицьку Ганну, вели по городі, і вона також голосно кричала: «Губ, Губ...». Весь час одне й те саме повторювала, її не вдалось врятувати, і троє малих дітей залишилися самі.

Скільки таких випадків було тільки в одному нашому селі.

З приходом осені стало трохи краще, щось намотили з жита, якась картоплина вродила. Сестри і мати трохи ожили, почали працювати на городі.

І тут мені, бідній і злидненній, твій батько, сину, після майже дворічного залицання запропонував вийти за нього заміж. Звичайно, я з високою пішла. Він з мамою жив на квартирі у сусідів, а батька вислали в Сибір. З хати їх вигнали. До

кінця 1947 року ми одружилися, і я перейшла до нього жити. Зменшилася кількість ротів у маминій сім'ї, а злидні не покидали.

Чоловік, який повернувся з війни пораненим, вже третій рік бухгалтерував у колгоспі. Він мав зерно і гарну корову. З настанням весни 1948 року ми розпочали будівництво своєї хати.

Хатину маленьку звели швидко і готувалися зимувати вже в ній. Не судилося! Односельчанин із заздрощів, чи з інших мотивів, підпалив сніпки на нашій хаті. Тому знову перебралися, вже із тобою, на квартиру до сусідів. А з приходом весни розпочали знову будівництво хати.

Я пішла працювати в кооперацію. Тебе заносила, щоб сестри нянчили. А вони з великим трудом перенесли голодомор 47-го, почали втрачати здоров'я. І Міля, і Валя пожовкли, сохли і чахли на очах, а незабаром обоє і померли. Лікувати не було за що.

Важко було хоронити молодих сестер 21 і 12 років. Але Господь так розпорядився. Горе не пройшло повз нашу сім'ю, яка голодувала протягом кількох років.

*продовження
у наступному номері*

Нам пишуть

ВІДНОСНО НОВИХ ТАРИФІВ НА КВАРТИПЛАТУ

Викликає подив, чому аналогічні тарифи майже в 1,5 р. нижчі в містах-супутниках Запорізької та Південно-Української АЕС ніж існуючі у місті Нетішині, де більшість житлового фонду 84 серії Енергодарського ЗКПД.

Затверджуючи рішення №222 від 15.07.05, міськвиконком вочевидь не знав, що існує Постанова Кабміну України №560 від 12.07.05 „Про затвердження порядку формування тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій”...

Згідно п. 2 цієї Постанови, розмір тарифів повинен визначатися по кожному будинку окремо, бо неможливо знайти хоча б 2 будинки з однаковими межами забудови, площею і елементами благоустрою, внутрішньо квартальними шляхами та загальною площею і т.п.

п. 3 Постанови №560 вимагає забезпе-

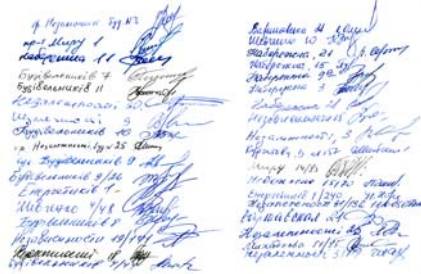
чення „прозорості усіх складових...” нового тарифу, чого в м. Нетішині зроблено не було.

Методика розрахунку усіх складових тарифу досить проста і міститься в розділі 2 Постанови №560.

Тому пропонуємо згідно Постанови №560, або опублікувати розрахунки на кожний будинок в газеті „Нетішинський вісник”, або ознайомити зацікавлених мешканців кожного будинку з конкретними розрахунками тарифу, а не так, як це зробило ЖКУ, яке розіслало поштою повідомлення про нові тарифи, де однією цифрою вказу-

на сума, походження якої невідоме.

Мешканці м. Нетішин
Від
редакції.

Підписи мешканців міста
Нетішин

Питання не так давно вирішувалося спеціальним комітетом виконкому і приймалося сесією Нетішинської міської ради. Тож, просимо керівника комітету і ради Сіваківського А.А. опублікувати, хто саме з депутатів запропонував

кота в мішку, і чому ЖКУ мешканцям пропонує шило в мішку? — Це ж боляче, особ-

ливо малозабезпеченим. Адресуємо запитання і прокуратурі, чи захищені законні інтереси громадян і громади в описаній ситуації?

Крім того громаді Нетішина буде цікаво знати, чи законно брати плату за площу приватизованої квартири? Чи законно брати плату за користування водою 9м.куб. на чоловіка, коли там де стоять лічильники, використовують в тричі а то й в чотири рази менше? Зважте на те, пане прокурор, що малозабезпечені, не мають можливості мати лічильник, а тому поясніть, як Ви їх захищаєте від системного пограбування. Кому саме йдуть доходи від цього грабунку малозахищених?

Хочеться від Вас пане прокурор почути прізвиська, адже вибори, і мешканці ненароком можуть знову обрати собі в депутати злочинця.

МИ ГАЄМО ЧАС. ПОЛЬСЬКИЙ ПРИКЛАД ПЕРЕКОНУЄ

Лист Віктора Гавури депутата міської ради міста Славута — учасника четвертої Української школи місцевого самоврядування, яка проходила на території Польщі з 12 по 19 листопада 2005р.

В багаторічних дискусіях, що стосувались необхідності проведення реформ устрою Польщі, постійно обговорювались ідея побудови демократичного громадянського суспільства. Одночасно стверджувалося, що реалізація цієї ідеї вимагає поступового обмеження бюрократичного апарату держави і передачі його повноважень органам територіального самоврядування та установам, які опираються на самоорганізацію суспільних станів і груп. Демократичний централізм характеризувався повним підпорядкуванням державі руху співтовариств, профспілкових об'єднань і територіального самоврядування.

Адміністративна реформа.

Роботи над реформою державного устрою і публічної адміністрації велися у Польщі з різною інтенсивністю від 1989 року. Незалежно від зміни урядів, характерною рисою усіх проектів було прагнення перебудови держави, щоб вона стала раціональною, тобто упорядкованою та громадянською, а адміністрація — справною та ефективною.

Після кількох років робіт і дискусій, у 1998 році парламентом були прийняті закони про самоврядування воєводств і самоврядування повітів. Фундаментальна зміна — відновлення гмінного самоврядування — була першим кроком до побудови громадського суспільства. Одночасно було розпочато інтенсивні роботи по підготовці до наступних етапів реформи. Таким чином, територію держави було поділено на наступні адміністративні одиниці: **гміни, повіти і воєводства**. (Подібно, як у нас: сільська рада, район, область, ред.)

Гмінна реформа з 1990 року була радикальним заходом і символічним розривом з попередньою системою влади. Вона

мала виключно характер структурної перебудови адміністративних інститутів і не вимагала змін територіального поділу держави.

Унаслідок запровадження гмінної реформи, 27 травня 1990 року відбулися комунальні вибори — перші за більш ніж півстоліття цілком вільні вибори у Центральній і Східній Європі. Рушійною силою перебудови адміністрації і децентралізації влади була повітова реформа. Ця реформа, так само як і воєводська реформа, несли з собою необхідність перебудови системи територіального поділу держави. Першу повітову карту було створено у 1993 році. Перед цим проводилися інтенсивні консультації, зустрічні обговорення. Особливе велике зацікавлення цим процесом було зі сторони гмін, що відображалось у рішеннях їхніх рад. Після кількох років перерви, роботи над поділом території Польщі на повіти відновилися після виборів 1997 року.

Основні фактори, які бралися до уваги під час конструювання повітової карти.

- зформовані і затверджені по-надгмінні (районні) функції по відношенню до гмін, які оточують адміністративний центр повіту;
- економічний потенціал проєктивного повіту;
- історичні і культурні передумови;
- прийняття локальними спільнотами адміністративного центру повіту і його просторової організації;
- специфіка географічного положення та інші умови, пов'язані з характером розміщення поселення;
- кількість гмін, які мають утво-

рювати повіт;

- кількість населення у проєктованому повіті;

- площа проєктованого повіту.

Вигляд повітової карти був предметом переговорів з органами локального самоврядування. Ця карта майже цілком була узгоджена з місцевою владою. Гміни визначили адміністративний центр проєктованого повіту і свою приналежність до нього у формі рішень рад гмін. Була запланована можливість зміни границь повітів — з досвіду відомо, що райони впливу повітових міст часто не покриваються з адміністративною межею.

242 утворених повіти виконують наступні вимоги: групують щонайменше 5 гмін, мають щонайменше 50 тис. мешканців, а на території їх діють: районна адміністрація (управління), районна комендатура поліції, районна комендатура державної пожежної охорони, а також територіальний державний санітарно-епідеміологічний інспектор, тобто такі установи, які становлять необхідний мінімум для діяльності майбутнього повіту.

Щодо решти 60 повітів, ці вимоги виконані з незначними винятками (ці винятки настільки невеликі, що незважаючи на них можна говорити про раціональність і доцільність створення цих адміністративних одиниць).

У ході історичного процесу (незалежно від різноманітних реорганізаційних спроб, таких як ліквідація повітів у 1975 році), сформувалися центри, які надавали спеціалізовані послуги для кількох навколишніх гмін. У цих осередках діють, наприклад, заклади охорони здоров'я, школи вищого ніж початкова, рівня, центри соціальної опіки, банки, служби, що надають дорожні, меліоративні, геодезичні, агрономні послуги. У цих містах

також містяться такі важливі установи, як районні управління, суди прокуратури, податкові інспекції, комендатури поліції та пожежної охорони, служби зайнятості, санітарно-епідеміологічні інспекції тощо. Тому призначення центру повіту в такому місті є природним. Аналіз економічного й інституційного потенціалу показує, що необхідні умови виконують повіти, які згруповують щонайменше 5 гмін і мають більше ніж 50 тисяч мешканців.

Класифікація територіального поділу у Польщі та їх компетенції.

1. Гміни.

Мешканці гмін становлять найменшу локальну спільноту самоврядування. Гміна має окремий юридичний статус, а її самостійність підлягає судовому захисту. Устрій гміни визначається її статусом. Проект статуту гміни з більш ніж 300 тис. мешканцями повинен бути узгоджений з Головою Ради Міністрів. Утворення і з'єднання, поділ і скасування гмін, встановлення їх границь, назв і адміністративних центрів відбувається розпорядженням Ради Міністрів після консультацій з мешканцями. Гміна повинна охоплювати якомога більш однорідну територію, з врахуванням організації поселення, просторової організації суспільних та економічних зв'язків, що забезпечували б здатність виконувати громадські (публічні) завдання. Мешканці гміни вирішують усілякі питання через загальне голосування (вибори і референдум), або через органи гміни (рада гміни, ревізійна комісія, управа гміни, управління гміни).

продовження в наступному номері

КОЛИ ЧИНОВНИК МОРАЛЬНО НЕПОВНОСПРАВНИЙ

Вінницькі владні мужі, очевидно, таки володіють мистецтвом маніпуляції масами. Чому? Та тому що діють за класичними схемами: щоб відвернути увагу демосу від великої афери, треба подарувати йому можливість нібито стати учасником невеличкої авантюрки...

Сьогодні законодавством не передбачено існування такої медичної установи як витверезник, однак сесія міської ради має усі права і компетенцію затвердити рішення про відкриття такого закладу. Власне реабілітація п'яничок, на думку керівництва Вінницької міської ради, має відбуватися якраз навпроти диспансерного відділення Вінницької обласної психоневрологічної лікарні ім. акад. О.Ющенка, у нині занедбаному приміщенні садочку – власності міської громади. Для "перепрофілювання" дитсадка із міського бюджету (тобто із бюджету громади) влада готова виділити 1,5 млн. грн.

Як почуватимуться хворі у такому сусідстві, годі й уявити, адже пацієнтами психоневрологічної лікарні є люди, які знаходяться на стаціонарному лікуванні, і відвідувачі диспансерного відділення. Нам, здоровим, важко збагнути проблеми людей із психічними розладами, легше, звичайно, відгородитися від тих людей та їх бід.

З метою з'ясування невизначеної ситуації представники Всеукраїнської громадської організації інвалідів користувачів психіатричної допомоги "Юзер" та громадської організації інвалідів "Користувачі психіатричної допомоги та хворі на епілепсію "Відродження" звернулися до секретаря Вінницької міської ради В. Козака. 15 шукачів правди, інвалідів, у чиновницькій приймальні повною мірою відчули весь тягар приниження і зневаги повновладного, а головне – здорового – чиновника п. Козака, який так і не вислухав хворих, бо на нього "чекали люди і великі справи".

А відтак 14 листопада до будинку облдержадміністрації вийшли працівники і пацієнти лікарні ім. Ющенка та лідери громадських організацій – всього понад півтори сотні осіб – із протестами проти облаштування медвитверезника у колишньому дитсадку. На той час щораз голосніше заговорили про нову загрозу лікувальному притулку для неповносправних: перенесення лікарні за межі міста. Небайдужі громадяни пропонувала владі своє вирішення проблеми: замість реабілітації п'яниць створити соціальне житло для самотніх із психічними розладами, які не мають показань для перебування у психоневрологічних інтернатах,

а людей, котрі зловживають алкоголем, на думку учасників протесту, можна лікувати в обладнаних приміщеннях наркодиспансеру.

Влада зреагувала традиційно, поширивши інформацію, що в акціях протесту взяли участь не більше десятка людей та переконуючи вінничан у доцільності будівництва елітних котеджів в мікрорайоні Поділля, що межує із психлікарнею. Однак шилом із міха раптом виперло однозвучні прізвиська двох осіб: Поляченка Володимира – чільника компанії "Київміськбуд", і Поляченка Юрія Володимира – новопризначеного міністра охорони здоров'я. Вінницький губернатор Олександр Домбровський відповідально заявив, що ці особи – не родина, а подібні чутки дискредитують не лише місцеву владу! Вінничани не повірили, і 25 листопада до приміщення облдержадміністрації на мітинг протесту знову прийшло понад 200 мешканців міста... Цього разу їх підтримали депутати міської ради, які винесли питання про недовіру своїм керівникам на сесію.

Представники ГО "Відродження" звернулися за підтримкою та допомогою до всеукраїнського об'єднання громадських організацій "Поступ", членом якого вона є. Правозахисники "Поступу" вирішили провести власне дослідження проблеми. В основі конфлікту, як це й передбачено діалектикою, є боротьба інтересів. Що ж вимагають ініціатори протестних акцій? Небагато. Допомогти нормальної роботи лікарні, яка існує з 1897 року. Не дозволити чиновникам знищити унікальний досвід персоналу цієї лікарні, адже при кількості майже 1400 ліжок за рік спеціалізовану допомогу тут отримують понад 12 тисяч осіб! Зокрема, тут діє відділення неврозів, яке надає консультації усім, навіть сьогодні здоровим. З покоління в покоління фахівці-психіатри набували нового досвіду. Він не розгубився навіть у складні роки II Світової, коли фашисти розстріляли хворих і персонал. Тоді приміщення лікарні було переобладнано під офіцерський шпиталь, казино і конюшні.

Сьогодні ж над лікарнею дамокловим мечем нависло рішення экс-міністра охорони здоров'я про майже стовідсоткове скорочення лікарняних ліжок, а новий міністр не поспішає скасовувати наказ

свого попередника. "Ми мовчали, коли у лікарні забрали землю, але будемо боротися проти її ліквідації," – учасники мітингу-протесту категоричні.

Влада ж тримається свого берега. Губернатор п. О.Домбровський переконує громадськість у доцільності будівництва елітного житлового району "Поділля" та законності передачі 13 га землі, що належать лікарні ім. Ющенка, під будівництво мікрорайону, яке вестиме "Київміськбуд". Керівники міста теж всіляко сприяють забудівлі полів та садів психлікарні. А що ж каже "Київміськбуд"? Його керівництво теж спростовує чутки про родинні зв'язки із міністром, а за віддані 13 гектарів землі обіцяє огорожити психлікарню парканом і допомогти відремонтувати корпуси, усі роботи ось-ось розпочнуться. Здавалося, що громадськість мала б лише радіти з таких перспектив. Однак, все це – верхівка досить брудного айсберга.

Керівник ГО "Відродження" Руслан Імереллі впевнений, що це лише початок проблем неповносправних людей, які є небезпакими сусідами власників елітних помешкань. Цей дисонанс сусідства був особливо різким, коли центральну вулицю мікрорайону "Поділля" (до приїзду у Вінницю Володимира Литвина) перетворили на казкове диво. Майже за класиком: пересічні вінничани опинилися чужими на цьому святі житті... Тому розмови про виселення німечин "за місто" не такі вже й безпідставні. Депутат міської ради Семен Ханук переконано стверджує: "Київміськбуд" при сприянні влади веде незаконне будівництво, і на підтвердження демонструє копію протесту колишнього прокурора міста Володимира Войцишина від 22 червня. Він розшифровує обіцянки будівельників про інвестиції у 83 мільйони, як такі, що братимуться із гаманця вінничан. Поки що у розвиток міста вклали заледве 3 мільйони гривень, які інвестиції розглядаються різного роду комунікації, які підводяться до будівель. Та будь-кому зрозуміло, що ці витрати, як завжди, оплачують покупці квартир. Обурення депутатів викликала непрозорість цієї оборудки, позаяк жодного тендеру чи аукціону на землю, що значно б покращило інвестиційні зобов'язання, – не було. Семен Ханук вважає, що через це місто втратило величезні кошти, а простих вінничан брутально грабують. У наступному

році влада купуватиме у будівельників для людей квартири за 10 мільйонів гривень, віддаючи за безцінь землю громади! Міська рада так захопилася безкарним "дербаном", що готова виділити ще 14 гектарів землі вже безпосередньо БМУ-3.

Свого колегу-депутата підтримує Ігор Ткачук, стверджуючи, що місто не отримає жодної копійки, ані у вигляді оренди, ані коштами за продаж. Всі умови диктуватиме монополіст концерн "Поділля", одноосібно розпоряджаючись 52 га елітної землі в центральній частині міста, де найвищі ціни на квартири – каже депутат. Мабуть, це й стало останньою краплею, що переповнила чашу терпіння громадськості та великої частини депутатського корпусу. "Ми не перестанемо боротися за права неповносправних, доки не отримаємо офіційної заяви Міністерства охорони здоров'я про долю психіатричної лікарні ім. академіка Ющенка, – заявляють пікетувальники, – чекаємо також і на відповідь від нашого Президента Віктора Ющенка".

Я стояв на березі Південного Бугу, серед білосніжних беріз, що росли біля будиночків лікарні. Якийсь дивний спокій огортав мене в цьому унікальному місці, яке ще двадцять років тому було околицею Вінниці. Очевидно, не випадково мудрі люди побудували понад століття тому притулок для потребуючих допомоги та милосердя саме тут. Часи змінюються, та чи маємо право забувати про свій найголовніший людський обов'язок – приходити на допомогу німечиним? Фізична й психічна неповносправність є складною ношею і для суспільства, і для самої людини, та моральна неповносправність владних осіб – часто є невідомим тягарем для усієї громади.

P.S. Понад 70 громадських організацій із усіх регіонів України приєдналися до акцій протесту, надіславши листи-звернення у владні інстанції, вимагаючи захисту прав людей із особливими потребами.

Олександр Магльона, голова правління ВОГО "Поступ", член НСЖУ, Дрогобич-Вінниця, 16-25 листопада 2005

Відкритий лист-пропозиція звернення громадської колегії при міському голові міста Нетішин

Шановний Микола Васильович!

На засіданні Громадської колегії при міському голові 05.12.05 року. Колегія запропонувала нам викласти письмово пропозицію ГО ЗБЗС щодо запропонованого Вами для обговорення питання 30-ти кілометрової зони ХАЕС.

ЗБЗС вважає не справедливим розпорядження коштами 30-ти кілометрової зони облдержадміністрацією (далі ОДА).

Вважаємо, що ОДА знаходиться за межами 30-ти кілометрової зони, і що її адміністрування обмежене територією Хмельницької частини зони. За час, в якому ОДА розпорядник коштів 30-ти кілометрової зони, кошти розподілялися не прозоро, а за амбіціями голови ОДА Гладуняка І.В.. Це привело до того, що Нетішин вивап із числа тих, хто має право на частку коштів 30-ти кілометрової зони.

Пропонуємо виступити з ініціативою створити громадський комітет 30-ти кілометрової зони, наділити його юридичним статусом. Забрати в ОДА право на розпорядження коштами 30-ти кілометрової зони і передати комітету. Поділити долі по кількості населення порівну. Представників ОДА, ХАЕС і НАЕК „Енергоатом” в цих комітетах бути не повинно.

За дорученням громадської колегії при міському голові. Голова ради ЗБЗС член колегії від ГО ЗБЗС Анатолій Войтко.

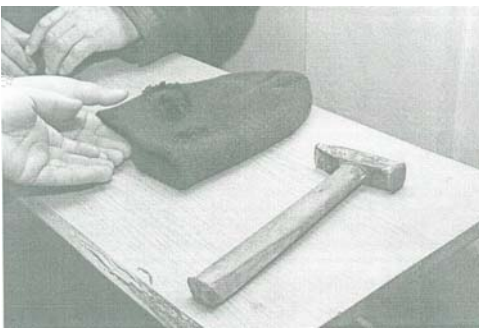
БАНДА Є – УПРАВИ НЕМАЄ?

продовження, початок на 1 стор.

Бірюков М.Ф., вірогідно, що погоджуючись очолити цю авантюру, розраховував саме, на те, що команда чи банда скупки акцій має великий досвід і високий „Дах”, але не врахував, що гряде демократія, якій такі методи ворожі. Купівля голосів за гроші, напад з сокирами, молотками – кров та наглі судилища – це людей шокує. Жахає! Ось чому, який би Шевцов І.М. не був – за Бірюковим М.Ф. не підуть. Допомогло І.М. Шевцову і те, що в Нетішині є наглядний приклад результату цієї загарбницької організації – після скупки акцій БУ-3. На якому, після переходу до цих власників, справи для простих акціонерів кепські. Знає колектив і про негативні результати скупки акцій рівненських будівельників.

Очевидно, що Шевцов І.М. боявся, що і це би не допомогло, інакше, чому б він на зборах публічно склався під ОДА і під НАЕК – заявивши, що віддасть акції НАЕК. Виявилось, що ОДА в особі І.В. Гладуняка не програє. Ба, навіть виграє, бо робить послугу НАЕК. НАЕК хочеться бути власником

акцій генпідприємця. Не відомо, що на це скаже антимонопольний комітет? Адже, очевидно, що за таких обставин, умови

найму генпідприємця, від останнього, взагалі нічого не означатимуть. На керівниках це не відіб'ється, вони своє отримають, а працівники будуть залежати від того наскільки

добрий НАЕК? Усе можливо, адже й у влади є претензії до антимонопольного комітету.

Заїзжі акціонери розраховували і (як свідчать їхні бюлетні) мали підтримку ОДА, але після, як Шевцов І.М. склався вигідніше для НАЕК, то і І.Гладуняку стало вигідніше співпрацювати із НАЕК (принаймі менше клопотів), – ось вони й лишилися його підтримки. Щодо того, що вони незаконно робили скупку акцій, били людей, торгували людськими голосами, купували суди – відкупляються і „Дах” ж їм не

відмовить у підтримці, бо ж якісь зобов'язання певне брав на себе.

Як на мене, Бірюков М.Ф. (чи банда, від якої він виступає) мав правильний і сильніший козир у тім, що роз'яснював акціонерам про те, що скуплені акції мають бути або погашені, або поділені на усіх акціонерів, Шевцов І.М. міг тут програти, бо є акціонери не особливо залежні від І. Шевцова і є ті, які не здали своїх акцій. А якби вони підня-

лися проти, то, за ними пішли б і більш залежні, бо ж грошей усім треба. Це не спрацювало лише тому, що противага (в сукупності) усіх інших аргументів значно вагоміша і найголовніше, що на відміну від Бірюкова М.Ф., Шевцов І.М. вибрав демократичніший шлях боротьби.

Було б добре, якби кожний із ситуацій усім діям і подіям прокуратура та юстиція дали правову оцінку, роз'яснили права працівників-акціонерів на захист законних прав, свобод і інтересів, та на компенсацію збитків з винних у цій катавасії за завдані прикросці беззаконням і свавіллям.

Григорій Цвях

Рівненщина і Хмельниччина поряд, обидві мають по АЕС, кожна має свого губернатора. На кожній з АЕС (як твердять ЗМІ і учасники) одними й тими ж особами скуповувалися акції Управління будівництва. У цій події кожний губернатор приймав участь, або, як в народі кажуть засвітився. Як? – Губернатор Рівненщини Василь Червоний, кажуть ЗМІ, дізнавшись, що в процесі скупки акцій будівельних організацій були задіяні заступник та помічник голови Рівненської облдержадміністрації (далі

РІЗНИЦЯ В ГУБЕРНАТОРАХ

ОДА), – не з'ясував обставин, а просто наступного дня підписав їхні заяви на звільнення. Губернатор Хмельниччини, Іван Гладуняк, навпаки – сприяв скупщикам акцій, був центральною фотографією у їхніх бюлетенях (№№1 і 2). Слід відзначити, що В. Червонію ще не були відомі негативні наслідки скупки у всій її красі, а І. Гладуняк бачив вже рівненський приклад занепаду Управління будівництва АЕС Рівнен-

щини і ще й бачив після скупки акцій в Нетішині, що пролилася кров, – але це його не зупинило.

(До речі як після цього кровопролиття не повірити, майору Мельниченку, який ще у Москві заявив, що у Володимира Литвина руки в крові, адже і його портрет у бюлетені (№2) – бюлетені тих, хто людську кров пускав в Нетішині.)

Після рішення суду, який засудив незаконні дії скупщиків акцій видно, що І.

Гладуняк був на їх боці, тобто тих, хто діяли протиправно та ще й кров пускали. Тож звичайно, що після кроволиття не вживав заходів, щоб його зупинити, і лише дізнавшись про позицію НАЕК, якому не вигідно гробити ще одну УБ, пообіцяв вжити заходів, щоб не було жодних протиправних дій.

Цікаво, що Іван Гладуняк юрист за фахом і не міг не бачити усю беззаконність навколо скупки акцій, але не зупиняв її беззаконність, а використовував підтримуючі скупників.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ

Відповідно до ст. 41 Закону України “Про господарські товариства” (далі — Закон) вищим органом акціонерного товариства є загальні збори товариства, до компетенції яких входить вирішення усіх питань, пов'язаних із його діяльністю. Якщо ви не погоджуєтесь з прийнятими рішеннями і хочете оскаржити рішення загальних зборів з тих підстав, що було порушено процедуру проведення зборів, — то необхідно знати особливості бездоганного підготування та проведення їх.

Якою має бути підготовка до загальних зборів.

Найчастіше у позовах про визнання рішень загальних зборів недійсними як підстави для задоволення позовних вимог вказуються порушення передбаченого законом та внутрішніми документами товариства порядку скликання та проведення зборів, зокрема: порушення вимог закону щодо формування порядку денного, у тому числі внесення змін до опублікованого порядку денного; порушення порядку повідомлення акціонерів про проведення загальних зборів, відсутність чи неналежний порядок публікації у передбачених законом засобах масової інформації повідомлення, порушення строків здійснення повідомлення; прийняття загальними зборами рішень з питань, не включених до порядку денного.

Відповідно до ч. 1 ст. 43 Закону про проведення загальних зборів акціонерів держателі іменних акцій повідомляються персонально передбаченим статутом способом. Крім того, загальне повідомлення друкується в місцевій пресі за місцезнаходженням акціонерного товариства і в одному із офіційних друкованих видань Верховної Ради України, Кабінету Міністрів чи Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі — ДКЦПФР) із зазначенням часу і місця проведення зборів та порядку денного.

Повідомлення повинно бути зроблено не менш як за 45 днів до скликання загальних зборів.

Передбачений законом 45-денний термін стосується не тільки загального повідомлення, опублікованого у засобах масової інформації, а й персонального повідомлення кожного акціонера. Спосіб персонального повідомлення держателів іменних акцій про проведення загальних зборів має бути зазначений у статуті акціонерного товариства.

Повідомляти треба так, щоб мати можливість доказати належне повідомлення акціонера. Існують випадки, коли здійснене персональне повідомлення в спосіб, не передбачений статутом, розцінювалося судом як порушення порядку скликання загальних зборів, що стало підставою для задоволення позову про визнання недійсним прийнятих на зборах рішень. Однак Верховний Суд дотримується позиції, що при встановленні факту повідомлення акціонера про загальні збори, порушення порядку повідомлення не повинно тягнути за собою визнання рішень загальних зборів акціонерів недійсним.

Питання щодо порядку денного загальних зборів акціонерів, які зазначаються в повідомленні, повинні надавати акціонеру можливість скласти належне уявлення про суть питань, що виносяться на розгляд. Зокрема, у роз'ясненні ДКЦПФР від 10 листопада 1999 р. № 24 вказується, що формулювання питань, включених до порядку денного загальних зборів акціонерів, мають давати акціонерам змогу передбачити можливі рішення зборів з кожного питання. Включення до порядку денного зборів питань “Різне”, “Організаційні питання” та їх еквівалентів неможливе у зв'язку з тим, що такі дії порушують права акціонерів на попереднє ознайомлення

з порядком денним.

Внесення змін до порядку денного після його опублікування допускається тільки за умови надходження від акціонерів відповідних пропозицій, при цьому пропозиції акціонерів, які володіють більш як 10 відсотками голосів, включаються до порядку денного обов'язково.

В статуті підприємства містяться окремі положення, які передбачають порядок повідомлення акціонерів про зміни в порядку денному, їх потрібно дотримуватися.

Місце проведення загальних зборів акціонерів в більшості випадків визначається довільно на території України (ст. 43 Закону). Рекомендаційно зазначено, що збори проводяться, як правило, за місцезнаходженням акціонерного товариства. Виключення становлять випадки, коли 100 відсотками акцій товариства володіють іноземці, особи без громадянства, іноземні юридичні особи, а також міжнародні організації. Іноді для того, щоб зірвати загальні збори або не допустити деяких акціонерів до голосування, збори проводять у приміщенні, яке просто не може вмістити всіх акціонерів.

Проведення зборів

У загальних зборах мають право брати участь усі акціонери незалежно від кількості та класу акцій, власниками яких вони є. Брати участь у загальних зборах із правом дорадчого голосу можуть і члени виконавчих органів, які не є акціонерами.

Акціонери (їх представники), які беруть участь у загальних зборах, реєструються із зазначенням кількості голосів, які має кожний учасник. Реєстрація акціонерів (їх представників), що прибули для участі у загальних зборах, здійснюється згідно з реєстром акціонерів у день проведення загальних зборів виконавчим органом акціонерного товариства або реєстратором на підставі укладеного з ним договору. Цей реєстр підписується головою та секретарем зборів.

Право участі у загальних зборах акціонерів мають особи, які є власниками акцій на день проведення загальних зборів (крім випадку проведення установчих зборів). Слід враховувати, що згідно з абз. 3 ч. 1 ст. 5 Закону України “Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні” права на участь в управлінні, одержання доходу тощо, які випливають з іменних цінних паперів, можуть бути реалізовані з моменту внесення змін до реєстру власників іменних цінних паперів.

Участь у загальних зборах та голосування на них є правом, а не обов'язком акціонера. Траплялися випадки, коли зацікавлені особи в судовому порядку вимагали покласти на акціонерів обов'язок зареєструватися для участі у загальних зборах, оскільки проведення загальних зборів акціонерів було проблемним через відсутність кворуму. Іноді суди задовільняли такі позови, однак Верховний Суд ставиться до таких рішень негативно, оскільки участь у загальних зборах акціонерів є правом, а не обов'язком акціонера, і він може розпоряджатися своїм правом на власний розсуд.

Згідно з ч. 4 ст. 41 Закону акціонери, які володіють у сукупності більш як 10

відсотками голосів, можуть призначати своїх представників для контролю за реєстрацією акціонерів для участі у загальних зборах, про що вони до початку реєстрації повинні письмово повідомити виконавчий орган акціонерного товариства.

Згідно із Законом загальні збори визнаються правомочними, якщо в них беруть участь акціонери, що мають відповідно до статуту товариства більш як 60 відсотків голосів. Доказом наявності кворуму є належним чином оформлений реєстр, у якому зареєстровані акціонери (їх представники), які беруть участь у загальних зборах, із зазначенням належної їм кількості голосів.

Реєстрація акціонерів (їх представників), які прибули для участі у зборах, проводиться у день проведення зборів перед початком загальних зборів. Акціонери (їх представники), які зареєструвалися для участі у загальних зборах, вважаються акціонерами, які беруть участь у зборах.

Правомочність загальних зборів щодо прийняття рішень визначається перед початком зборів на підставі реєстру, що містить дані реєстрації акціонерів (їх представників), які беруть участь у зборах. Факт участі акціонера у загальних зборах встановлюється за даними реєстрації.

Водночас ДКЦПФР у роз'ясненні від 24 вересня 1999 р. № 18 зазначила, що у разі відмови (неприбуття) правління або реєстратора провести реєстрацію акціонерів (їх представників), що прибувають на загальні збори, реєстрацію можуть здійснити акціонери, які у сукупності володіють більш як 10 відсотками голосів і виступили ініціаторами проведення зборів, утворивши для цього реєстраційну комісію. У цьому ж роз'ясненні зазначається, що в такому разі реєстратор не вправі відмовити у наданні реєстру для реєстрації акціонерів і надає його в день проведення зборів на час призначеної реєстрації в місці проведення зборів. Проте це не узгоджується з вимогами чинного законодавства, оскільки створення акціонерами реєстраційної комісії для проведення реєстрації акціонерів (їх представників) суперечить вимогам ст. 41 Закону, якою чітко визначено, що реєстрація проводиться “виконавчим органом акціонерного товариства або реєстратором на підставі укладеного з ним договору”.

Також надання реєстратором реєстру власників іменних цінних паперів акціонерам, які володіють більш як 10 відсотками голосів, не узгоджується з п. 10.1 Положення про порядок ведення реєстрів власників іменних цінних паперів, затвердженого рішенням ДКЦПФР 26 травня 1998 р. № 60 (далі — Положення), згідно з яким реєстро-утримувач зобов'язаний надавати реєстри емітенту або особам, які мають на це право згідно з чинним законодавством України. Відповідно до розділу 12 Положення, доступ до системи реєстру обмежується колом осіб, які мають право отримувати цю інформацію. Такими особами є емітент, акціонери (які можуть отримувати інформацію лише стосовно себе), Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку при здійсненні контролю за випуском і обігом цінних паперів, державні органи в межах наданих їм повноважень, передбачених чинним законодавством. Ак-

ціонери, які володіють більш як 10 відсотками голосів не можуть мати доступу до всіх даних реєстру.

Як голосувати через представника

Акціонери можуть брати участь у загальних зборах особисто або через представника. Передача акціонером своїх повноважень іншій особі здійснюється відповідно до законодавства шляхом видачі довіреності. Довіреності акціонерів повинні відповідати загальним вимогам, передбаченим цивільним законодавством. Зокрема, слід враховувати вимоги ч. 3 ст. 247 Цивільного кодексу України, згідно з якою довіреність, в котрій не зазначена дата її вчинення, є нікчемною.

Для довіреностей акціонерів на право участі та голосування на загальних зборах встановлено спеціальний порядок їх посвідчення, передбачений у ст. 41 Закону, відповідно до якого посвідчення таких довіреностей може здійснюватися реєстратором або правлінням акціонерного товариства.

Згідно із роз'ясненням ДКЦПФР від 31 травня 2001 р. № 8 довіреність на право участі та голосування на загальних зборах акціонерів може бути посвідчена реєстратором, якщо він веде систему реєстру відповідного акціонерного товариства.

Довіреність на право участі та голосування на загальних зборах акціонерів може бути посвідчена правлінням тільки того акціонерного товариства, збори якого скликаються. Реєстратор та правління акціонерного товариства повинні видати наказ (ухвалити рішення) про призначення особи (осіб), уповноваженої від їх імені посвідчувати довіреності.

Процедура посвідчення правлінням та реєстратором довіреностей на право участі та голосування на загальних зборах акціонерів повинна здійснюватися відповідно до Порядку посвідчення заповітів і доручень, прирівнюваних до нотаріально посвідчених, затвердженого постановою Кабінету міністрів України від 15 червня 1994 р. № 419, у частині правил посвідчення доручень (пунктів 2, 3, 5 — 14, 26 — 33). Зазначеною постановою встановлені певні вимоги щодо посвідчення довіреностей. Так, посвідчення довіреності провадиться шляхом проставлення посвідчувального напису на дорученні; встановлено заборону на посвідчення посадовими особами доручень на своє ім'я тощо. У разі якщо довіреність акціонера на право участі та голосування на загальних зборах оформлена з порушенням встановлених законодавством вимог, то особа, на ім'я якої видана довіреність, не має повноважень щодо участі та голосування на загальних зборах. Голоси таких осіб не можуть враховуватися для визначення кворуму. Слід також враховувати, що довіритель може обмежити свого повіреного у голосуванні певним колом питань щодо яких він може голосувати. Тому при підрахунку голосів слід звертати увагу на таких повіренних, оскільки результати їх голосування повинні враховуватися зважаючи на застереження, вказані у довіреності.

За матеріалами газети “ЮВУ”

Матеріал до друку підготував Олександр Добровольський

Народ скаже, як зав'яже

Філософія від сатани: Всього усім не можна дати, усього — мало, всіх — багато!

І від Бога: Пропала людина, яка усього хоче і та — що не хоче знати чого їй треба хотіти, а чого ні.

Ввірвавшись в побут, віяння новітні
Не змінили докорінно всю свідомість:

Колись для побуту було все в дефіциті,
Тоді й тепер у дефіциті — совість...

Посміємось з себе, щоб з нас інші не сміялися

Якщо на банду нема управи,
то управа в банді.

Для малозабезпечених оголошується тендер на придбання земельної ділянки і “хатинки” колишнього міністра внутрішніх справ М.Білоконя. Стартова ціна 3 млн. доларів.”

Голова сільради розказує кореспонденту з

Києва: “Особливо гаразд у нашому селі зі спортом. У лікарню, школу, на пошту бігаємо і ходимо за двадцять кілометрів.

Корупціонер-чиновник скаржиться своїй дружині на працівників УБОЗу: — Вони ж, Галю, на святе замахнулися! Дари народні називають хабарами!

“Вісник малозахищених”
Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість”.

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

У разі передруку посилання на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Газета виходить двічі на місяць Розповсюдження газети безкоштовне, для передплатників і бажаних купити у роздріб за пільговою ціною.

Передплатний індекс 08697.

Ціна по Україні 54 коп., по Хмельницькій обл. 50 коп. Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій

Виявляйте, картайте, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Адреса редакції:
вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua

Банківські реквізити:
р/р 26004732741350 в Рівненській обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012, Код ЗКПО 22764531
Газета друкується у
ВАТ “Рівненська друкарня”
вул. Київська, 10, м. Рівне, 33027
e-mail: druk@rivne.com
Тираж 1000 Зам. №346